

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. София, 06.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в публично заседание на 14.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **4566** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.203 и сл. от АПК вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Л. Ц. И. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу МИНИСТЕРСТВО НА МЛАДЕЖТА И СПОРТА /М./ за осъждането му за сумата от 35 751,50лв., представляващи имуществени вреди, претърпени за периода от 14.08.2020г. до 19.04.2021г., изразяващи се в неполученото трудово възнаграждение, следствие от незаконосъобразния и отменен като такъв мълчалив отказ по заявление №14-00-808 от 30.07.2020г. на министъра да бъде възстановена на длъжността „главен секретар“ на основание §.7, ал.3 от ПЗР на ЗДСл /отменен като незаконосъобразен с решение №1026 от 18.02.2021г. по адм.дело №8624/2020г. на АССГ/, както и сумата от 1310лв., представляваща върху посочената главница законна лихва от 14.08.2020г. до 19.04.2021г., ведно със законните лихви върху двете суми от предявяване на исковата молба до окончателното изплащане.

По изложените в исковата молба съображения –се моли да се уважи иска. Визира се, че на 30.07.2020г. ищцата, която до 23.07.2020г. е заемала длъжността зам.министър на икономиката и е освободена от същата – е поискала на основание §.7 от ПЗР на ЗДСл да бъде възстановена на заеманата предходна длъжност „главен секретар“ в М.. По заявлението, поради непроизнасянето се е формирал мълчалив отказ, който е бил оспорен пред АССГ. С решение №1026 от 18.02.2021г. по адм.дело №8624/2020г. на АССГ –влязло в сила на 08.05.2021г. - този отказ е отменен като незаконосъобразен /л.26/ и е изпратена преписката на министъра за произнасяне съобразно мотивите и

уважаване на подаденото заявление. Пояснено е, че за периода от 14.08.2020г. до 31.08.2020г. за 12 работни дни обезщетението е 2 494,32лв., за периода от 01.09.2020г. до 31.03.2021г. или за 7 пълни месеца обезщетението е 30 555лв., като за периода от 01.04.2021г. до 19.04.2021г. 13 работни дни или 2702,18лв..

С допълнителна молба от 26.07.2021г./л.35/ по изискване на състава е посочено, че базовата месечна стойност на обезщетението е 4365лв. основното месечно възнаграждение, определено със заповедта за назначаване на ищцата от 20.04.2021г. вкл. лихвата е формирана върху тази сума за периода от 14.08.2020г. до 19.04.2021г..С оглед изложеното се моли да се уважи иска. Представя писмени бележки.

В съдебно заседание исковата молба се поддържа от адв.Г.. Възразява се по отношение на искането на ответника от претендираното обезщетение да се приспадне сумата за безработица, тъй като се касае за плащане между различни субекти. Претендират се разноси.

Ответникът оспорва иска чрез юрк.К.. Изложени са съображения в отговора на исковата молба. На първо място се оспорва връзката между вредата и отменения акт. Твърди се, че същата не е пряка и непосредствена, тъй като не представлява типичната вреда. Ако се счете, че е налице причинна връзка – се визира, че като база следва да се приеме възнаграждението, което ищцата е получавала към момента на освобождаването си от длъжността – а именно 2 644лв., както и се твърди, че следва да се съобрази сумата, която последната е получила като безработна. По отношение на лихвата също се оспорва претенцията като се подчертава, че съгласно т.4 на Тълкувателно решение №3/22.04.2005г. на ВКС по т.д.№3/2004г същата следва да бъде отвлитането в сила на решението за отмяна на АССГ т.е. от 08.05.2021г., а не от 14.08.2020г.. С оглед всичко се моли да се отхвърли иска или алтернативно да се съобрази становището по основателността на размера му. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Депозират се и писмени бележки, в които се поддържат вече заявените позиции. Има и позоваване на съдебна практика по идентичен казус вкл. на ВАС.

Представителят на СГП –предлага да се уважи иска, съобразно заключението на в.л..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ИЗЛОЖЕНОТО ОТ СТРАНИТЕ И СТАНОВИЩАТА НА СЪЩИТЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

ОТНОСНО ФАКТИТЕ:

Ищцата е подала заявление №14-00-808 от 30.07.2020г. до министъра да бъде възстановена на длъжността „главен секретар“ на основание §.7, ал.3 от ПЗР на ЗДСл, като по същото е последвал мълчалив отказ.

Мълчаливият отказ е отменен като незаконосъобразен с решение №1026 от 18.02.2021г. по адм.дело №8624/2020г. на АССГ –влязло в сила на 08.05.2021г. като преписката е върната на ответника да удовлетвори заявлението.

Със заповед №ЧР-21 -300 от 20.04.2021г. на министъра Л. И. е възстановена на длъжността „главен секретар“, считано от 21.04.2021г. с основно месечно възнаграждение от 4365лв. /установено и в СЕ/.

С разпореждане №214-00-19008-1 от 06.08.2020г. на л.37 ТП на ТП на НОИ е отпуснало на ищцата парично обезщетение за безработица за периода от 23.07.2020г. до 22.07.2021г. в размер на 74,29лв. дневно.

Видно от служебната и трудовата книжки на ищцата на л.38 и сл. /от чиито оригинали бяха извършени констатации в с.з./ Л. И. не е имала за процесния период трудово или

служебно правоотношение.

По делото е изслушано заключението на вещото лице Ю. Я., което съдът кредитира. В заключението са представени няколко варианта на изчисляване на обезщетението - на месечна база 2 644лв.-трудното възнаграждение, което И. е получавала към момента преди прекратяване на сл. правоотношение през 2017г. или общо за периода 21 655,50лв. и лихва 799,68лв./вариант1/. Съответно вариант 2 е изчислен на основание претенцията на ищцата на месечна база от 4365лв. или за периода 35751,50лв. и лихва 1320,23лв.. Също така в.л. по задача 2 е направило изчисляване съобразно справка за размера на самата длъжност на периода вкл. и съобразно възнаграждението на назначеното друго лице като изчисленото обезщетение е 33 150,30лв. и лихва 1184,01лв.. Вещото лице е изчислило и на дневната база какво обезщетение за безработица е получила Л. И.- а именно 12 629,30лв..

ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

За да се уважи исковата претенция по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ във връзка с чл.204 от АПК –следва да има отменен административен акт вкл. на такъв се приравнява и отменения като незаконосъобразен мълчалив отказ, вреди и пряка и непосредствена причинна връзка.

Безспорно по заявлението на И. от 30.07.2020г. мълчаливия отказ е незаконосъобразен и съответно е отменен като такъв, поради което се прави извода, че е налице първия елемент от ФС.

Има и вреди- лицето от началото на претендиращия период 14.08.2020г./началото и на формиращия МО/ не е на работа и е било лишено от трудовото възнаграждение, което му се следва, ако беше възстановена на длъжността „главен секретар“ в М..

Спорна за ответника е причинната връзка, но съдът намира, че за ответника съществува, във връзка с §.7 от ПЗР на ЗДСл, задължението при депозирано искане от служителя да го възстанови на заемата длъжност, което поведение на ответника за безусловност –очертава пряката причинна връзка с вредите. Ако беше приложил закона и беше удовлетворил, както повеляваше същия, заявлението на И. -последната щеше да работи на длъжността „Главен секретар“ и да получава следващото се възнаграждение.

Въпросът е в размера на посоченото: в тази връзка се споделя тезата на ответника. Няма празнота в закона и по аналогия на същия с вреди, следствие от незаконно уволнение /чл.104, ал.1 ЗДСл/ – да се съобразява заплата към влизането в сила на решението за отмяна на МО т.е. 08.05.2021г.. Не може да се приложи и ограничението там –обезщетението да бъде само до 6 месеца, а над този срок по общия ред да се търси. С оглед изложеното –не може да бъде удовлетворено искането на ищцата за присъждане на обезщетение на база 4365лв. -възнаграждението към дата на влизане в сила на решението 08.05.2021г.. Отделно от това месечното възнаграждение от 4365лв. е определено при възстановяването на ищцата, т.е. касае се за такова, съотнесено към края на периода. Мълчаливият отказ е формиран към 14.08.2020г., от когато се търсят вредите, поради което вземането на аналог за определяне на обезщетението, към края на периода /19.04.2021г./ не почива и на никаква логична обусловеност. Същото се отнася и за заплата на третото лице, на която база вещото лице е изготвило единия от вариантите. Възнагражденията на държавните служители не са константна величина съобразно длъжността, а се определят и при следването на индивидуален подход. С оглед изложеното не се споделят и доводите в писмените бележки.

Предвид изложените изводи – то доколкото редът за търсене на обезщетението е по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, а не по чл.104, ал.1 от ЗДСл, то изчисляване на обезщетението е без ограничение и е на база възнаграждение от 2 644лв.- или вариант 1 от заключението на в.л., поради което общо за търсения период обезщетението е в размер на 21 655,50лв.. Следва да се съобрази, че напълно идентичен казус е бил предмет по адм.дело №3241/2020г. на АССГ, чието решение е оставено в сила с решение №6443 от 28.05.2021г. по адм.дело №11651/2020г. на ВАС, Шо..

Касателно лихвата, определена от в.л. на 799,68лв., обаче трябва да се има предвид, че същата съгласно т.4 от ТР 3/22.04.2005 ВКС –се дължи от влизането в сила на решението за отмяна т.е. 08.05.2021г. конкретно за отмяна на МО, но следва да се има предвид, че част от съставите на АССГ изискват да има и покана изрично, други – прилагайки ТР 3/2005 не възприемат подобна теза. Настоящият състав вече е формирал позицията си /по други дела по ЗОДОВ/ и тя се изразява в това, че подобно рестиктивно изискване няма, но за това е следвало за лихвата да има отделна претенция за периода от 08.05.21г. до 13.05.2021г./предявяването на иска/, каквато няма, тъй като периода на лихвата е от 14.08.2020г до 19.04.2021г. и така е изчислено от в.л. във вариант 1 на 799,68лв.. Следователно –не е основателна търсената сума от 1310лв. законна лихва за посочения период 14.08.2020г до 19.04.2021г. нито върху главницата нито от 4365, нито от 2644лв., поради което тази претенция за лихва трябва да се отхвърли изцяло.

Не се споделя възражението на ответника за компенсация със заплатеното обезщетение за безработица –в тази насока само трябва да се има предвид, че се касае за обезщетение, получено по друг ред, от друг орган и на друго основание, а не от работодателя. Следва да се има предвид, че както това обезщетение не се приспада при обезщетението по чл.104,ал.1 от ЗДСл., то така и в настоящата хипотеза не следва да се приспадне. В тази насока особено за обезщетението по чл.104, ал.1 ЗДСл има също непротивречива съдебна практика.

Следователно –основателна е претенцията за периода от 14.08.2020 до 19.04.2021г. по 2 644лв.-месечно или общо за периода 21 655,50лв, като до пълния предявен размер от 35 751,50лв. или за разликата от 14 096лв. искът е неоснователен и следва да се отхвърли. Посочената сума е ведно с лихвата – от предявяване на иска 13.05.2021г.. Относно лихвата върху главницата- видно от изложените мотиви –претенцията от 1310лв. е изцяло неоснователна.

Видно от списъка за разноски –от ищцата са направени такива в размер на 10лв.д.т., 150лв. депозит и 2000лв. адв. възнаграждение или общо 2160лв., докато ответникът е направил разноски за 100лв. за вещо лице. Следователно с оглед уважената част на иска т.е за 21 655,50лв. от общата претенция 37 061лв. /35 751 главница и лихва от 1310лв./- то основателни за ищцата за разноски са 1262лв.. На ответника с оглед отхвърлената част от иска по чл.8, ал.1 т.4 от Наредба 1/2004г. следва да се уважи искането за юрк.възнаграждение в размер от 992лв.. или по компенсация на ищцата следва да се присъдат разноски от 270лв..

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По искова молба на Л. Ц. И. ЕГН [ЕГН] от [населено място]

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА МЛАДЕЖТА И СПОРТА /М./ да ѝ заплати имуществени вреди от 21 655,50лв., представляващи обезщетение за периода от 14.08.2020г. до 19.04.2021г. , следствие от незаконосъобразния и отменен като такъв

мълчалив отказ по заявление №14-00-808 от 30.07.2020г. на министъра да бъде възстановена на длъжността „главен секретар“ на основание §.7, ал.3 от ПЗР на ЗДСл /отменен с решение №1026 от 18.02.2021г. по адм.дело №8624/2020г. на АССГ/, която сума се дължи със законната лихва от 13.05.2021г. до изплащането ѝ.

ОТХВЪРЛЯ ИСКА като неоснователен до пълния предявен размер от 35 751,50лв. или за РАЗЛИКАТА от 14 096лв., както и ОТХВЪРЛЯ иска за лихва от 1310лв. върху главницата от 35 751лв. за периода от 14.08.20г. до 19.04.2021г..

ОСЪЖДА отвеника по компенсация да плати на ищцата и 270лв. разноски.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба чрез АССГ пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Административен съдия: